

de indgaaede Overenskomster, og sige: Vi ville ikke respektere de Overenskomster i Fremtiden, naar man lægger en saadan Skattebyrde paa de paagældende Byer.

Carl Hansen: Da det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i Formiddagsmødet havde Ordet, forstod jeg ham maaske ikke rigtigt, det forekommer mig nemlig, at han den Gang argumenterede mod Lovforslaget ud fra den Forudsætning, at det hastede slet ikke med at gennemføre denne Omgarnisonering, denne Overflytning af Fodfolksregimenter fra de vestlige Dele af Landet over paa Sjælland. Nu i Aften udtalte han ganske vist noget andet, idet han sagde, at han ønskede ikke Udsættelse, men Afgørelse. Det sidste er jeg ganske enig med ham i, men ganske vist ud fra den Forudsætning, som rummes i Hærlovens Bestemmelse. Jeg gør opmærksom paa, at nogle af de vigtigste Bestemmelser i Hærloven netop gaa ud paa, at man skal forstærke Hæren paa Sjælland; man skal derved sætte Sjælland i Stand til at yde noget virkeligt i Retning af Neutralitetsforsvar i Tilfælde af Krænkelse af Neutraliteten. Det er det, der har fundet Udtryk f. Eks. i § 35, hvor det fastsættes, hvor mange Batailloner, 10 Liniebatailloner mere end nu, der skal garnisonere paa Sjælland. Og naar man saa i § 234 har udtrykt, at de af denne Lov følgende Foranstaltninger skulle iværksættes, saa snart Forholdene tilstede det, mener jeg, at man derved ogsaa har udtrykt, at man burde foretage denne Forandring saa snart som muligt. Jeg tror nu ikke, at Forholdene ere anderledes, end at vi kunne overkomme det for Tiden; de pekuniære Ofre, heraf ville følge, ere jo i hvert Fald i Forhold til de øvrige finansielle Ofre ikke af nogen overvejende stor Betydning.

Det ærede Medlem ankede saa over, at jeg var løben fra mine Standpunkter, navnlig i Garnissionssagen. Det forekommer mig, at min ærede Sidemand (Alfred Christensen) siger Hør!, men det kan jo være, at han ikke hører saa meget efter i Øjeblikket. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) henholdt sig til det Ændringsforslag, som jeg og flere Medlemmer af Hærlovsudvalget i 1909 havde stillet, og som gik ud paa — ikke det, det ærede Medlem sagde, at bevare Fredericia, Nyborg og Helsingør som Garnisonsbyer, men paa, at de Byer, som nu ere Garnisonsbyer —

altsaa ikke alene de tre Byer, jeg her næv-
nede, men Aalborg, Randers, Aarhus, Viborg og Odense, og man kunde vel næsten tage København med og Næstved —, skulde bevares som Garnisonsbyer, saa vidt det var foreneligt med Forsvarets Interesser; det var den Betingelse, der var føjet til i Ændringsforslaget. Og derefter tilføjedes der yderligere „om end ikke i samme Udstrækning som hidtil“. Ændringsforslaget kan det ærede Medlem finde i Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling i 1909 i Tillæg B. Sp. 147. Det ærede Medlem ved — det var i hvert Fald fremme ved Finanslovens anden Behandling —, at jeg den Gang gjorde opmærksom paa dette Forhold, og det ærede Medlem ved ogsaa, at den Begrundelse, jeg som Ordfører gav for dette Forslag, saavel som den Begrundelse, der blev fremsat af det daværende Medlem fra Nyborg (Jensen-Toustrup), udelukkende gik ud paa at foranledige, at Forsvarsministeren tog dette Spørgsmaal op til Overvejelse og til velvillig Overvejelse. Da Ministeren derefter erklærede, at det skulde han gøre, tog vi efter fælles Aftale Ændringsforslaget tilbage. Det var jo heller ikke forment, saa det overhovedet kunde gaa ind i Loven, saadan som det stod. Og det ærede Medlem oplæste nu for Resten i Aften en Skrivelse, som var Resultatet af Overvejelser, Forhandlingen om dette Ændringsforslag gav Anledning til, idet han oplæste den Skrivelse til Fredericia og Nyborg Byraad af 18. Oktober 1909, som blev udsendt fra den daværende Forsvarsminister. For øvrigt synes jeg ikke, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skulde tale saa højt navnlig nu i disse Dage om at løbe fra sine Standpunkter. Det er jo ikke ret mange Dage siden, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) som Ordfører for Trafikministeriets Budget paaviste, hvorledes det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i 1906 —07 udtrykkelig varede sig imod, at der skulde bygges Lokomotiver her i Landet med nogen Beskyttelse. Han sagde bestemt Nej til det Spørgsmaal, om han vilde foretrække danske Lokomotiver fremfor Udlandets, selv om de vare noget dyrere. Men nu i Aar er han jo ikke bange for at betale saadant noget som 20—25 pCt. mere for Lokomotiver, man kan bygge her i Landet, end for dem, man kan faa fra Udlandet. Se, det er at løbe fra sine Standpunkter. I Fjor Vinter, da der var Tale om, at Staten skulde bygge Lokomo-